

szerb lap pizskolódásait főzik. A komoly francia körök, a két kamara állásfoglalását az a beszéd jellemzi legjobban, melyet *Clémenceau* tartott abból az alkalomból, hogy *Poincaré* elnök Oroszországba utazott. *A francia hadsereg — mondta Clémenceau — ma nincs abban a helyzetben, hogy Németországgal a siker reményével felvehesse a harcot.* Ilyen körülmények között Franciaország bizonyára nem keverednék válságokba a nagyszerb propaganda kedvéért. *Marad tehát Oroszország.* Annak pedig súlyos belső válságai vannak mostanában. Ma jött ismét a hire, hogy *százezer munkás sztrájkba lépett és Szentpétervárott véres tüntetések voltak, több embert agyonlőttek, sokat megsebesítettek.* Így valószínűleg *Szaszonovnak* a legkisebb gondja is nagyobb annál, semhogy *Pasicsek* kedvéért fegyvert ragadjon.

MOST MÉG SZABAD A VÁLASZTÁS . . .

A *Neue Freie Presse* írja: *Berchtold* grófot ma kihallgatáson fogadja a király. Meglehet, hogy már ezen a kihallgatáson előterjeszti ama közlés tervezetét, amelyet a belgrádi kormányhoz fognak intézni. Nincs már messze az a pillanat, amikor minden ami eddig történt, *elhatározásokká* tömörül. A király talán már holnap kezébe veszi a tollat, hogy alá írjon olyan előterjesztést, a melyet egy aggastyán, aki már a 85. évébe lép, csak akkor ír alá, ha lelkiismerete mondja, hogy nincs joga magas korának szükségletei és törődöttségei szerint cselekedni. Bizonyára azt hitte, hogy életét békében fejezheti be. Hiszi ezt most is és nem az ő nézetei, hanem *a viszonyok változtak meg, amelyekhez a leghatalmasabb is kénytelen alkalmazkodni.*

Még szabad a választás háboru és béke között és eddig nem történt intézkedés, a mely prejudikálna a döntésnek vagy politikai tények súlyával előre eldöntené a kérdést. A király azonban nem nézheti, hogy birodalma délvidékét férgek lyukasszák át, hogy az ifjúságot szerb csábítók gonosztettekre készítsék, a társadalmat aláaknázzák, az ellene irányuló lekicsinylést Belgrádból terjesszék és folyton nyugtalanítsák.

Berchtold gróf visszajön Ischlből és talán már meg lesz állapítva az a nap, amelyen belgrádi követünknek meg kell tennie a Szerbiához való viszonyunk tisztázására irányuló lépést.

A szerb miniszterelnök hivatalos formában meg fogja tudni, hogy a szerajevói vizsgálat megállapította, hogy *nemcsak magánemberek, hanem közszolgálatban állók is voltak azok, akik azáltal, hogy a gyilkosokat titkos ösvényeken átvezették a határon, elláták bombával és pénzzel, kompromittálták magukat.* Ezzel egyidejűleg az is tudomására fog jutni, hogy *mit kíván a monarchia,* abból a célból, hogy a házi békéjének folytonos megzavarását megakadályozza és ne kerüljön minduntalan politikai válságok zürzavarába, amelyek már annyi milliárdot nyeltek el. Ezzel *Szerbia választatra kerül, a hol a háboru és a béke utja szétágazik.*

A MONARCHIA CÉLJA.

A monarchia legkevésbé sem akarja ezt a viszályt karddal kettévágni, — folytatja a *N. Fr. Pr.* — Tisza István gróf csak rövid idő előtt emlékeztet arra, hogy a balkáni ál-

lamok függetlensége a monarchia külpolitikájának egyik alapelve, már évtizedek óta. *A 85 éves király azonban azt kívánja, hogy becsületesen és véglegesen mondjanak le az idegen birtokok utáni vágyakozásról,* oly módon, amely ezt a lemondást mindenképp biztosítja és kizárta teszi jövőre az aknamunkát.

Szerbiának csak beleegyezését kell adni és akkor a veszély felhője elvonul és a habozó, beteges és örömtelen béke szilárdná válik és elássák a csatabárdot. Azt a reményt, hogy Szerbia a béke politikájára határozza el magát, nem szabad feladni az utolsó pillanatig a viszály kiéleződésének leghevesebb fázisában sem, amíg a két kormány még diplomáciai érintkezésben áll egymással.

VILÁGHÁBORU RÉME.

Már most tisztán lehet látni, hogy *abban az órában, amikor csak egyetlen hatalom is megkísérli, hogy akadályozza a monarchiát létérdekei védelmében, kikerülhetlenné válik a világháboru.* Németország minden erejével mellettünk áll: nem azért, mert háborút akar, hanem ép azért, mert a békét kívánja. Szerbiának meg kell értenie, hogy csak két lehetőség van: *vagy lokalizálódik a háboru, vagy az egész világ háborúba keveredik.* Ki tudná ma bizonyossággal mondani, hogy ennek a mozgalmas nyárnak milyen lesz a vége? Szerbia lelkiállapotát, sötét ösztönök sugallják, amelyeket nehéz rendszeres szabályok alapján megítélni. A viszály lokalizálása érdekében óriás hatalmak működnek és *a cár sem kívánja a világháboru kitörését.* A válság megoldása nyeresége volna az egész emberiségnek és a monarchiának is.

HADSEREGÜNK VEZETŐI SZABADSÁGON.

Hötzenndorfi Konrád báró, a vezérkar főnöke, vasárnap reggel Tirolban töltött szabadságáról Bécsbe érkezett, hogy beteg fiát, *Hötzenndorfi Konrád* báró főhadnagyot, aki a negyedik tirol császár vadász ezredben szolgált, meglátogassa. *Konrád* báró főhadnagy nemrégiben betegsége miatt a Pernitz közelében levő Wienerwald szanatóriumba vonult. Fianál tett látogatása után a vezérkar főnöke vasárnap este elutazott Tirolba, hirtelen *rövid szabadságra,* amelyről nemsokára visszatér Bécsbe.

Krobatin lovag hadügyminiszter még szabadságon van, amelyet Bécsben tölt. A hadügyminiszter, aki agglegényember szabadságát mindig Bécsben szokta töltetni és ha el is utazik a fővárosból, nem marad soká távol. Szabadsága közben is többször benéz a hivatalba, hogy lássa, mi történik ott.

Együtt a hármasszövetség.

Róma, július 21. A *Popolo Romano* jelenti Berlinből: *Németország* hivatalos körei azon a véleményen vannak, hogy *Ausztria-Magyarország és Szerbia konfliktusába nem fognak beleavatkozni.* Ha ellenben a nagyhatalmak egyike a monarchia és Szerbia viszályába beleavatkozna, úgy *Németország sem fogja szövetségesét cserben hagyni.* A lap végül megjegyzi, hogy az *olasz hivatalos körök hasonlóan vélekednek, a közvélemény pedig a monarchia mellett van.*

DÉMARS A HÉTEN.

Bécs, július 21. Jól értesült diplomáciai körökben hire jár, hogy *a belgrádi démars még e héten megtörténik.* A berlini *Kreuz-*

zeitung bécsi munkatársa jó forrásból arról értesül, hogy téves az a jelentés, mintha Ausztria-Magyarország az összes többi hatalmakkal eszmecserét folytatna a Belgrádban teendő démars formájáról és tartalmáról. Mérvadó helyen kijelentik, hogy ilyen tárgyalások mincsenek folyamatban, hanem a bécsi kabinet teljesen saját belátása szerint jár el. Természetesen, hogy a szövetséges kormányokat bizalmasan állandóan informálják az újabb helyzetről. A jegyzéket, átnyújtásával egyidejűleg, nyilvánosságra hozzák.

Agyon akarta ütni a vendéglős leányát.

— Véres merénylet az Iskola-utcában. —

(Saját tudósítónktól.) Az Iskola-utca 31. szám alatti házban van *Kocsis* Ferenéné korezmája. Tegnap délután félkettőkor betért a vendéglőbe *Rózsa* Sándor kőműves, aki a fogadalmi templom építésénél dolgozik. Két deci bort rendelt, amit *Kocsis* Maca, a vendéglős fiatal leánya vitt oda neki, mert szülei eltávoztak otthonról és ő szolgálta ki egyedül a vendégeket. A helyiségben ekkor több kőműves áldogált, akik közül kettőn folyton átkiabáltak *Rózsa* asztalához és gunyolták mindenféle rossz tréfákkal a kőművest.

Később a társaság eltávozott és *Rózsa* egyedül maradt a korezmában. Nagyon izgatottan viselkedett, ami fölkelte *Kocsis* Maca figyelmét. Az izgatottságnak a leány hamarosan meg is lelte magyarázatát. Néhány pere múlva *Rózsa* fölállott, a kalapját feltette és *minden fizetség nélkül* el akart távozni. Ekkor a vendéglős leánya azt mondta neki:

— Fizesse ki kérem a két deci borát!

A leány dühösen a szemébe vágta a kalapját, egy mérges pillantást vetett a leányra, aztán hetykén mondta:

— Nem fizetek! Nincs pénzem!

— Szégyelje magát, ha nem fizet, — felelte *Kocsis* Maca. Ha nincs pénze, akkor maradjon otthon.

Rózsa ekkor odaugrott az egyik asztalhoz, fölkapta az asztalon levő sörösüvegeket és borospoharakat és a földhöz csapta. *Kocsis* Maca, mikor meglátta a dühöngő embert hogyan garázdálkodik, ki akart szaladni az udvarba. A kőműves azonban hátulról elkapta a nyakát és egy sörösüveggel többször fejbe vágta.

— Nesze a fizetés, — mondotta.

A leány kétségbeesetten kiáltozni kezdett. A brutális ember ekkor letépette a leányt, aki a súlyos csapások következtében elájult. A leány kötőjében volt a pénz, amit a vendéglőben azon a napon bevett. A pénz mind szétgurult, a kőműves pedig szédegetni kezdte. Ekkor megjelent az ivóban az udvaros, de az nem mert a leányhoz közeledni, mivel az leütéssel fenyegette. Később a kiáltózásra berohant az utcáról egy hatvan éves, félszemű szabó, aki nekitámadt *Rózsa*nak. A kőműves elkapta a szabó kezét és egész a csontig hatolón bele harapott. Aztán kirohant a vendéglőből és az Iskola-utcán szaladni kezdett. Itten az utját állotta a szomszéd házban lakó *Szalay* Károly, a Vigszínház ügyelője, aki most a szabadságát tölti Szegeden. A hatalmas természetű erős